

Σ.Ε.Κ.Α.Π.Ε.

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΩΝ ΠΗΓΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Απόφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 7612/30-12-2002 Αριθμός 721751/03 (ΑΦΜ:999626549 ΔΟΥ ΠΑΛΛΗΝΗΣ)
Έδρα: 19^οχλμ. Λεωφ. Μαραθώνος, 190 09 Πικέρμι Τηλ.: 210.66.03.300 Φαξ:210.66.03.301, 6982.483.916

Πικέρμι, 4 Απριλίου 2023
Αρ. Πρωτ.: 660

Προς: Γ. Γ. Δημοσιονομικής Πολιτικής
κ. **Αθανάσιο Πετραλιά**
Πανεπιστημίου 37, 10165, Αθήνα
gsfp@glk.gr

Κοιν/ση: Υπουργό Οικονομικών
κ. Χρήστο Σταϊκούρα
ministeroffice@minfin.gr

Υπουργό ΠΕΝ
κ. Κώστα Σκρέκα
secmin@ypen.gr

Θέμα: «Προσωρινή Έκθεση Τακτικού Διαχειριστικού Ελέγχου στο Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών & Εξοικονόμησης Ενέργειας (ΚΑΠΕ)»

Κύριε Γενικέ,

Κλιμάκιο της Η' Δημοσιονομικής Υπηρεσίας Εποπτείας & Ελέγχου (ΔΥΕΕ) του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (ΓΛΚ) πραγματοποίησε τακτικό διαχειριστικό έλεγχο στο ΚΑΠΕ για το έτος 2021 και στις 22/2/2023 παρέδωσε στον Φορέα μας Προσωρινή Έκθεση Αποτελεσμάτων.

Με έκπληξή μας στην Έκθεση αυτή, οι ελεγκτές, μεταξύ των ευρημάτων τους, έχουν αμφισβητήσει, αφενός τη νομιμότητα της υφιστάμενης Οργανωτικής Δομής του ΚΑΠΕ και αφετέρου τη νομιμότητα καταβολής με απόφαση του ΔΣ του Φορέα μας, επί τετράμηνο, του επιπλέον ποσού που καταβλήθηκε οριζόντια σε όλους τους εργαζομένους του Κέντρου για λόγους ίσης μεταχείρισης, σε συμμόρφωση με τη νομική ερμηνεία που έδωσε το Εφετείο Αθηνών σε υπόθεση 26 συναδέλφων μας εργαζομένων στο Κέντρο, στις διατάξεις του ενιαίου μισθολογίου που προέβλεπαν την αναστολή της υπερβάλλουσας μείωσης των αποδοχών των εργαζομένων άνω του 25%.

Αμφισβήτηση της Οργανωτικής Δομής του ΚΑΠΕ

Το κλιμάκιο Ελέγχου, αμφισβητώντας την υφιστάμενη Οργανωτική Δομή του ΚΑΠΕ, δέχεται ως Οργανωτικές Μονάδες όσες προβλέπονται στο Ιδρυτικό ΠΔ 375/1987, ενώ όσες έχουν συσταθεί με σειρά αποφάσεων

του ΔΣ του Κέντρου τις θεωρεί ανύπαρκτες και ζητά να διακοπεί άμεσα η καταβολή των επιδομάτων θέσης (Διευθυντών – Τμηματάρχων) και να αναζητηθούν ως «αχρεωστήτως καταβληθέντα». Η προθεσμία συμμόρφωσης με τις υποδείξεις του είναι ένας μήνας!

Αυτή η αμφισβήτηση που, εκτός των άλλων, αφήνει έκθετο το Κέντρο, θέτοντας σε κίνδυνο τη λειτουργία και τις υποχρεώσεις του απέναντι σε προγράμματα και έργα που υλοποιεί και εντέλει στον ρόλο που επιτελεί, είχε ως βάση της την πρωτόγνωρη για τα δεδομένα του ΚΑΠΕ στάση τόσο του Προέδρου του ΚΑΠΕ Σπύρου Οικονόμου όσο και του Γενικού Διευθυντή Λάμπρου Πυργιώτη.

Η Οργανωτική Δομή του ΚΑΠΕ είναι αποτέλεσμα σειράς αποφάσεων των Διοικητικών Συμβουλίων του Κέντρου, από το έτος 2001, επειδή ήταν αναγκαία απαίτηση για την εκτέλεση των εθνικών, ευρωπαϊκών και διεθνών έργων και προγραμμάτων που αναλάμβανε ο Φορέας μας, Σύμβουλος της Πολιτείας και μοναδικός στον τομέα των Ανανεώσιμων Πηγών και Εξοικονόμησης Ενέργειας. Όλες αυτές οι αποφάσεις ελήφθησαν με τη σύμφωνη γνώμη και την αποδοχή της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας, όχι μόνο του αρμόδιου για το ΚΑΠΕ Υπουργείου, αλλά και του Υπουργείου Οικονομικών. Η μη αμφισβήτηση της υφιστάμενης Οργανωτικής Δομής αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι για τη λήψη έργων, το ΚΑΠΕ, ως Δικαιούχος Προγραμμάτων ΕΣΠΑ υπέβαλε σε όλες τις Διαχειριστικές Αρχές το τρέχον Οργανόγραμμα, αλλά και στους κατά καιρούς ελέγχους είτε των Ορκωτών Λογιστών είτε των Ελεγκτικών μηχανισμών του ΓΛΚ, χωρίς να προκύψει θέμα μη νομιμότητας αυτού.

Η προσωρινή έκθεση των Ελεγκτών που μιλά για την αναζήτηση ως «αχρεωστήτως καταβληθέντων» των επιδομάτων θέσης ευθύνης δεν έχει λάβει, επίσης, υπόψη της:

1. την πρόσφατη ρύθμιση του Άρθρου 90 (Μισθολογικά θέματα του προσωπικού του Κέντρου Ανανεώσιμων Πηγών και Εξοικονόμησης Ενέργειας) του Νόμου 4964/2022, το οποίο αναφέρει ότι: «1. Οι καταβληθείσες αποδοχές, **συμπεριλαμβανομένων των πάσης φύσεως επιδομάτων**, στο προσωπικό του Κέντρου Ανανεώσιμων Πηγών και Εξοικονόμησης Ενέργειας έως και την 31η Μαρτίου 2014, θεωρούνται νόμιμες και δεν αναζητούνται...»
2. τις Επιχειρησιακές Συλλογικές Συμβάσεις από το έτος 2003 και εντεύθεν, μεταξύ ΚΑΠΕ και Σωματείου Εργαζομένων ΚΑΠΕ, σύμφωνα με την οποία καθορίζονταν τα ποσά των επιδομάτων θέσης και ευθύνης
3. τις προγενέστερες αποφάσεις του Δ.Σ. του ΚΑΠΕ (έτη 2001, 2006, 2007, 2008) οι οποίες διαμόρφωσαν το σημερινό Οργανόγραμμα, το οποίο και πιστοποιήθηκε με την απόφαση του Δ.Σ. και ισχύει έως σήμερα,
4. τη διαχρονική εξέλιξη και την ιστορικότητα των Διευθύνσεων και Τμημάτων του ΚΑΠΕ, όπως αυτές διαμορφώθηκαν από τις προαναφερόμενες αποφάσεις του ΔΣ, με αποτέλεσμα να αναφέρεται η Έκθεση σε μία στρεβλή και αυθαίρετη αντιστοίχιση των Διευθύνσεων και Τμημάτων του 1987 με αυτές του 2009,

5. τις άπειρες διαχειριστικές πράξεις που πραγματοποίησαν οι συνάδελφοι – υπεύθυνοι θέσεων, που αν θεωρηθεί ότι δεν είναι νόμιμη η θέση ευθύνης τους, τότε τίθενται σε αμφισβήτηση έναντι παντός τρίτου η νομιμότητα όλων αυτών των πράξεων τους,
6. ακόμα κι αν ήθελε θεωρηθεί ότι δεν υφίστανται αυτές οι οργανωτικές μονάδες, οι συνάδελφοι έχουν πραγματικά ασκήσει τα καθήκοντα του Διευθυντή ή του Τμηματάρχη και η τοποθέτηση τους σε αυτές τις θέσεις έγινε με αποφάσεις των εκάστοτε διοικήσεων του ΚΑΠΕ και σε συμμόρφωση με αυτές. Συνεπώς ο όποιος καταλογισμός θα έπρεπε να απευθύνεται στις διοικήσεις και όχι στους εργαζόμενους, που υπάκουσαν στις εν λόγω αποφάσεις και άσκησαν τα συγκεκριμένα καθήκοντα,
7. τα ποσά που «καταλογίζονται» στους συναδέλφους είναι υπέρογκα (3.480€ & 5.400€ ανά έτος) και αν ήθελε υπολογιστούν για 14 έτη ή και 15 με το τρέχον, αντιλαμβάνεσθε για τι ποσά μιλάμε, ποσά που θέτουν σε σοβαρό οικονομικό κίνδυνο τους ίδιους αλλά και τις οικογένειές τους.

Το Σωματείο Εργαζομένων του ΚΑΠΕ θεωρεί ότι **τα Ελεγκτικά σας όργανα** είτε δεν έκαναν ενδελεχή και ουσιαστικό έλεγχο, είτε «έπεσαν θύματα» λανθασμένης πληροφόρησης από τη διοίκηση (Πρόεδρο – Γενικό Διευθυντή) και τους αρμόδιους υπηρεσιακούς υπεύθυνους (Διευθυντή Διοικητικών και Οικονομικών Υπηρεσιών(Γεωλόγο στην ειδικότητα) – Προϊσταμένη Λογιστηρίου) που ανέλαβαν και χορήγησαν οι ίδιοι αποκλειστικά τις σχετικές πληροφορίες και έγγραφα προς αυτά.

Να σημειώσουμε, τέλος, ότι το Σωματείο, ενώ κοινοποίησε έγκαιρα στους Ελεγκτές – και πριν από τη σύνταξη της έκθεσης – επιστολή του με την οποία αμφισβητούσε τη νομιμότητα της απόσπασης Δημοσίας Υπαλλήλου, λόγω μετακίνησής της εκτός κινητικότητας, παράνομης τοποθέτησής της σε θέση ευθύνης και εντέλει παράνομης πληρωμής της μισθοδοσίας της από πόρους του φορέα υποδοχής (ΚΑΠΕ), δεν διενεργήθηκε κανένας έλεγχος επ' αυτού, αντιθέτως, η εν λόγω υπάλληλος, με την πρόσφατη τοποθέτησή της ως Προϊσταμένη Λογιστηρίου, συμμετείχε ενεργά στις εργασίες του ελεγκτικού κλιμακίου και παρείχε έγγραφα και πληροφορίες στους ελεγκτές για τη λειτουργία του Κέντρου !!!

Αναζήτηση επιπλέον ποσού λόγω υπερβάλλουσας μείωσης σε ποσοστό άνω του 25%

Τα Ελεγκτικά όργανα αφού αναλύουν και αιτιολογούν την καταβολή του ανωτέρω ποσού, σε συνέχεια αποφάσεων του ΔΣ και του ΓΔ ΚΑΠΕ, οι οποίες στηρίχτηκαν σε τελεσίδικη δικαστική απόφαση που δικαιώνει τους 26 εργαζόμενους, ζητούν την επιστροφή των ποσών αυτών ως «αχρεωστήτως καταβληθέντων», χωρίς να αιτιολογούν που στηρίζουν αυτή τους τη σύσταση και αν περαιτέρω αυτή συνάδει με τη νομιμότητα και τον ορθό υπολογισμό των αποδοχών κατά την έναρξη εφαρμογής του Ν. 4354/2015, τις αρχές της χρηστής διοίκησης και δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αναλογικότητας και της ισότητας.

Σας κοινοποιούμε με την παρούσα επιστολή μας ενδεικτικά κάποιες αντιπροσωπευτικές αντιρρήσεις μας στην Έκθεση ελέγχου της Η' ΔΥΕΕ της ΓΓΔΕ, τις οποίες και υποβάλλαμε αρμοδίως και στην Επιτροπή Συντονισμού Ελέγχων του ΓΛΚ, οι οποίες στοιχειοθετούν όσα σας αναφέραμε.

Κύριε Γενικέ,

ζητάμε ως αρμόδιος να επιληφθείτε άμεσα των θεμάτων αυτών, ώστε να απαλλαγεί το προσωπικό του Φορέα μας από μια επιβάρυνση άδικη, για την οποία δεν έχει καμία ευθύνη, αντιθέτως υπηρέτησε και υπηρετεί στο Κέντρο, ασκώντας πραγματικά καθήκοντα Επικεφαλής Μονάδων, σε πλήρη συμμόρφωση με τις αποφάσεις του ΔΣ, ανώτατου οργάνου διοίκησης του Κέντρου, που το διόρισε στις αντίστοιχες θέσης ευθύνης και κυρίως με πλήρη γνώση του θέματος και από τους καθ' ύλην συναρμοδίους Υπουργούς ΠΕΝ και Οικονομικών, καθώς και τον μη καταλογισμό του επιπλέον ποσού λόγω της υπερβάλλουσας μείωσης σε ποσοστό άνω του 25%.

Για το ΔΣ

Ο Πρόεδρος

Σολωμός Κωνσταντίνος
(6982.483.916)

Η Γενικός Γραμματέας

Σούρα Ουρανία
(6932.011.416)

ΠΡΟΣ

την Επιτροπή Συντονισμού Ελέγχων

ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ

Όνομα, Επώνυμο, Πατρώνυμο, Δ/ση κατοικίας, ΑΦΜ,

ΚΑΤΑ

Της Έκθεσης Ελέγχου της Η΄ ΔΥΕΕ της ΓΔΔΕ που διενεργήθηκε στο ΚΑΠΕ (αρ. ελέγχου 20320, Απόφαση ελέγχου 119799/24.8.2022 - ΑΔΑ: 965ΙΗ-ΙΟΟ, Ημ/νια Διενέργειας Ελέγχου 21/9/2022 – 11/11/2022), όπως το Απόσπασμα Προσωρινής Έκθεσης Αποτελεσμάτων Τακτικού Διαχειριστικού Ελέγχου μου κοινοποιήθηκε την

Ο προβάλλων τις αντιρρήσεις είμαι υπάλληλος του Κέντρου Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, παρέχω δε την εργασία μου από τη θέση, σύμφωνα με τα ανατεθειμένα από τη Διοίκηση προς εμένα καθήκοντα.

Την μου κοινοποιήθηκε Απόσπασμα Προσωρινής Έκθεσης Αποτελεσμάτων Τακτικού Διαχειριστικού Ελέγχου, σύμφωνα με την οποία, στο σημείο αυτής, διαπιστώνονται τα ακόλουθα:

ΕΥΡΗΜΑ: Εσφαλμένη καταβολή ποσού προσωπικής διαφοράς του Ν.4354/2015

Ανάλυση

Από τον έλεγχο των μισθοδοτικών καταστάσεων του δείγματος προέκυψε ότι σε μέρος των υπαλλήλων του φορέα δόθηκε επιπλέον ποσό προσωπικής διαφοράς για τους μήνες Μάρτιο έως Ιούνιο του 2021 σε σχέση με αυτό που είχε υπολογιστεί στο Ατομικό Δελτίο κατάταξης Υπαλλήλου (ΑΔΚΥ), κατά την αρχική εφαρμογή του Ν.4354/2015 όπως προβλέπεται στην αρ. πρωτ. 2/31029/ΔΕΠ/2016 Εγκύκλιο του ΓΛΚ (βλέπε Πίνακα 3 σε Παράρτημα 4).

Το επιπλέον αυτό ποσό της προσωπικής διαφοράς δόθηκε με βάση την αριθ. 5224/2019 Απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών σύμφωνα με την οποία υπάλληλοι του ΚΑΠΕ δικαιώθηκαν σε αγωγή που είχαν καταθέσει (αριθ. κατάθεσης δικογράφου 372/2016) σε σχέση με τον τρόπο υπολογισμού της

υπερβάλλουσας μείωσης. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την Απόφαση του Εφετείου για τον υπολογισμό της υπερβάλλουσας μείωσης σε ποσοστό 25% θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη οι αποδοχές των υπαλλήλων τον Οκτώβριο του 2011 και όχι όπως αυτές διαμορφώθηκαν πριν την έναρξη εφαρμογής του Ν. 4093/2015 (01/01/2013). Η καταβολή του επιπλέον ποσού πραγματοποιήθηκε σε συνέχεια της Απόφασης του ΔΣ που ελήφθη κατά την 417/23-10-2020 Συνεδρίαση του και την αριθ. πρωτ. 700/30-03-2021 Απόφαση του Γενικού Διευθυντή.

Ακολούθως, σταμάτησε η καταβολή αυτού του επιπλέον ποσού προσωπικής διαφοράς κατά τον μήνα Ιούλιο του 2021 καθώς εκδόθηκε η αρ. 1/2021 Απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου για ανάλογο ζήτημα (ημερομηνία συγκρότησης δικαστηρίου 27/5/2021) με την οποία κρίθηκε, σύμφωνα με την άποψη του φορέα, ότι δεν δικαιούνται επιπλέον ποσό προσωπικής διαφοράς. Επισημαίνεται ότι η αγωγή των εργαζομένων και η ανωτέρω Απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών επικαλείται ως νομικό πλαίσιο των μισθολογικών παροχών τον Ν. 4024/2011 και η διεκδίκηση επιπλέον ποσού είναι επί των διατάξεων αυτού ενώ κατά το ελεγχόμενο έτος 2021 ήταν σε ισχύ ο Ν.4354/2015 σύμφωνα με τον οποίο το ποσό της προσωπικής διαφοράς υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 27 «Διασφάλιση αποδοχών».

Συνεπώς, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι κακώς δόθηκε επιπλέον ποσό προσωπικής διαφοράς του Ν. 4354/2015 με βάση δικαστική Απόφαση που αναφέρεται σε προηγούμενο μισθολογικό νόμο.

Σύσταση 1

Ο φορέας να αναζητήσει τα μη νόμιμα και αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά, που καταγράφονται στον Πίνακα 3 του Παραρτήματος 4, με βάση τα όσα αναφέρονται στην ανάλυση του Ευρήματος ενημερώνοντας τους αχρεωστήτως λαβόντες για την υποχρέωση επιστροφής τους και τη δυνατότητα επιστροφής αυτών δια παρακρατήσεως κάθε μήνα του 1/10 των μηνιαίων αποδοχών τους μέχρις εξοφλήσεως της οφειλής σύμφωνα με το άρθρο 24 του Ν.4354/2015 και του άρθρου 8, παρ. 1, περίπτωση α της υπ' αριθμ. 2/40379/ΔΥΕΠ/19-4-2013 (Β'1076) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών.

..... κλπ

Παραθέτει δε στη συνέχεια τον Πίνακα όπου το ποσό, η ανάκτηση του οποίου ζητείται από εμένα, ανέρχεται σε Ευρώ.

Όπως διαπιστώνεται παραπάνω η αιτιολογία με την οποία αναζητείται από εμένα η επιστροφή του άνω ποσού έχει επί λέξει ως εξής: «Συνεπώς, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι κακώς δόθηκε επιπλέον ποσό προσωπικής διαφοράς του Ν. 4354/2015 με βάση δικαστική Απόφαση που αναφέρεται σε προηγούμενο μισθολογικό νόμο.»

ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ

1^ο

Λίαν περιληπτικό νομοθετικό ιστορικό

Με το αρ. 31 του Ν. 4024/2011 σε συνδυασμό με το αρ. 29 του ίδιου νόμου, θεσπίστηκε ανώτατο όριο μέσου ανά εργαζόμενο κόστους αποδοχών, του προσωπικού φορέων όπως το ΚΑΠΕ καθώς και ανώτατο όριο μέσου μισθολογικού κόστους ύψους 1.900 ευρώ, με πρόβλεψη ότι, σε περίπτωση που από την εφαρμογή αυτού του ορίου θα προέκυπτε μείωση αποδοχών ανώτερη του 25%, η μείωση θα ήταν σταδιακή, σύμφωνα με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 29 του ν.4024/2011, εφαρμοζόμενο αναλογικώς.

Στη συνέχεια με την υποπαράγραφο Γ1 του άρθρου μόνου του Ν. 4093/2012, επεβλήθη υπερβάλλουσα το ανωτέρω 25% μείωση των αποδοχών των άνω υπαλλήλων. Περαιτέρω καταργήθηκε η διάταξη του αρ. 31 του Ν. 4024/2011 ενώ η εφαρμογή της παρ. 2 του αρ. 29 του ίδιου νόμου, που εφαρμόζετο αναλογικώς και στην περίπτωση του ΚΑΠΕ, ανεστάλη για το διάστημα από 31/12/2012 έως 31/12/2016.

Πριν όμως τη λήξη της άνω περιόδου αναστολής της εφαρμογής της άνω διάταξης, τέθηκε σε εφαρμογή ο Ν. 4354/2015, με το αρ. 34 του οποίου καταργήθηκε το αρ. 29 του Ν. 4024/2011, ενώ με βάση το αρ. 27 του ίδιου νόμου, ο υπολογισμός των αποδοχών των υπαλλήλων κατά την ένταξή τους στο τελευταίο μισθολόγιο, ελάμβανε ως βάση αυτές της 31/12/2015, δηλαδή χωρίς την υπερβάλλουσα το 25% μείωση των αποδοχών (που είχε ανασταλεί), τυχόν δε διαφορά των αποδοχών αυτών σε σύγκριση με αυτές που προέβλεπε ο Ν. 4354/2015 θα καταβάλλετο ως προσωπική διαφορά.

Πραγματικά δεδομένα:

Δοθέντος ότι η άνω υπ' αριθ. 5224/2019 αμετάκλητη Απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών διαμόρφωσε το ύψος των αποδοχών των υπαλλήλων που καταλαμβάνει, έστω και αναδρομικά, κατά την έναρξη εφαρμογής του Ν. 4354/2015, οι αποδοχές αυτές θα έπρεπε να ανέρχονται στο ύψος που καθορίστηκε με την άνω απόφαση. Τούτο σημαίνει ότι οι αποδοχές αυτές δεν δύνανται να διαφοροποιηθούν μεταγενέστερα και δη σύμφωνα με την Ολ.ΑΠ 1/2021, το δεδικασμένο άλλωστε της οποίας δεν καταλαμβάνει τους άνω εργαζόμενους στο ΚΑΠΕ αφού η περίπτωση αυτών ρυθμίζεται με άλλη, αμετάκλητη, δικαστική απόφαση, η οποία λαμβάνεται υπόψη για τη διαμόρφωση των αποδοχών σύμφωνα με τον Ν. 4354/2015. Συνεπώς, ορθώς και νομίμως το ΚΑΠΕ κατέβαλε τα σήμερα αναζητώμενα ποσά που αντιστοιχούν στην υπερβάλλουσα το 25% μείωση των αποδοχών των υπαλλήλων αυτών. Περαιτέρω, ορθώς και νομίμως κατέβαλε και στο λοιπό προσωπικό (που δεν καταλαμβάνετο από το δεδικασμένο της άνω απόφασης του Εφετείου) τα ποσά που αντιστοιχούν στην υπερβάλλουσα το 25% μείωση των αποδοχών, αφού η αρχή της ισότητας αλλά και της χρηστής διοίκησης επιβάλλει την τοιαύτη αντιμετώπιση.

Συνεπώς είναι εσφαλμένη η κρίση αλλά και η αιτιολογία της Έκθεσης δυνάμει της οποίας αναζητώνται από εμένα τα σε αυτήν αναφερόμενα ποσά.

2^{ον}

Ακόμη όμως και στην περίπτωση που δεν ήθελε γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος αντιρρήσεων ισχύουν τα εξής:

Κατά την πάγια νομολογία (βλ. Ολομέλεια Ελ.Συν. 287/2017 κ.α.) αλλά και τη Γνωμοδότηση 69/2022 ΝΣΚ με αναφορές στη σχετική νομολογία, με τη διάταξη του άρθρου 1 του (πρώτου) Πρόσθετου Πρωτοκόλλου στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, την οποία μπορεί να στερηθεί μόνο για λόγους δημόσιας ωφέλειας. Στα προστατευόμενα, κατά το ως άνω Πρωτόκολλο, περιουσιακά δικαιώματα περιλαμβάνονται και κεκτημένα περιουσιακά δικαιώματα επί μισθολογικών παροχών που καταβλήθηκαν στο πλαίσιο υπηρεσιακών σχέσεων δημοσίου δικαίου. Τυχόν δε επέμβαση σε προστατευόμενο από το ως άνω Πρωτόκολλο περιουσιακό δικαίωμα για να είναι σύμφωνη με την

προαναφερθείσα διάταξη, πρέπει να δικαιολογείται και από λόγους γενικού συμφέροντος, στους οποίους περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, και η αναπλήρωση του δημιουργηθέντος ελλείμματος από αχρεώστητη καταβολή αποδοχών σε υπηρετούντες υπαλλήλους (ΟΛΕΛΣυν 599/2021, σκ.20).

Περαιτέρω, η αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία απορρέει από την αρχή του κράτους δικαίου και ιδίως από τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1 του Συντάγματος (πρβλ. ΑΕΔ 14/2013, ΟΛΣΤΕ 2034/2011., 4731/2014, 640/2015 κ.ά.) επιβάλλει, ιδίως, τη σαφήνεια και την προβλέψιμη εφαρμογή των διατάξεων (πρβλ. ΣΤΕ 2811/2012, 144, 1976/2015), πρέπει δε να τηρείται με ιδιαίτερη αυστηρότητα, όταν πρόκειται για διατάξεις που μπορούν να έχουν σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις στους ενδιαφερόμενους (πρβλ. ΣΤΕ 144, 1976/2015, ΔΕΕ C-288/07 της 16.9.2008, σκ. 47, C-409/04 της 8.12.2007, σκ. 45 και 48 κ.ά.). Ειδικότερη εκδήλωση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και, συνακόλουθα, έκφανση και αυτής της αρχής του κράτους δικαίου, αποτελεί η αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, η οποία έχει συνταγματική ισχύ (ΟΛΣΤΕ 3369/2014, ΣΤΕ 3369/2014, 2036/2011, 1508/2002) και αφορά στην προστασία της εύλογης και δικαιολογημένης, ενόψει των συνθηκών, πεποίθησης του πολίτη, ως μέσου συνετού ανθρώπου του οικείου κλάδου δραστηριότητας, ότι η δημιουργηθείσα από δημόσια εξουσία νομική κατάσταση, ως απόρροια πράξης του αρμοδίου οργάνου, θα συνεχιστεί, εφόσον δεν συντρέχει αντίθετος επιτακτικός λόγος δημοσίου συμφέροντος. Για τη συνδρομή δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στο πρόσωπο του διοικουμένου είναι απαραίτητη η με συγκεκριμένες θετικές ενέργειες προηγούμενη παροχή διαβεβαιώσεων εκ μέρους της Διοίκησης, μέσω των αρμοδίων οργάνων της, απαλλαγμένων από αιρέσεις και σύμφωνων με τους ισχύοντες κανόνες δικαίου, ότι η κατάσταση, που τα όργανά της καθιέρωσαν με τη συμπεριφορά τους, θα συνεχιστεί (πρβλ. ΔΕΕ C-426/10 της 22.9.2011, σκ. 56, C-67/09 της 14.10.2010, σκ. 71, C-537/08 της 16.12.2010, σκ. 63, C-519/07 της 17.9.2009, σκ. 84 κ.ά.). Οι διαβεβαιώσεις αυτές δεν είναι απαραίτητο να απευθύνονται ατομικά στον διοικούμενο, όταν το ζήτημα, στο οποίο αναφέρονται, δεν αφορά προσωπικά και αποκλειστικά σ' αυτόν, αλλά στη γενικότερη υπηρεσιακή και μισθολογική κατάσταση των τελούντων σε όμοια θέση με αυτόν δημοσίων λειτουργών ή υπαλλήλων, οπότε μπορούν να παρασχεθούν, μεταξύ άλλων, με την έκδοση σχετικών εγκυκλίων από τα

αρμόδια προς τούτο διοικητικά όργανα. Στην περίπτωση αυτή, η Διοίκηση, ερμηνεύοντας κανόνα δικαίου κατά τρόπο ρητό και κατηγορηματικό - και όχι απλώς απέχοντας ή σιωπώντας - δύναται να δημιουργήσει στον διοικούμενο εύλογη πεποίθηση για τη διατήρηση της διαμορφωθείσας κατάστασης ή έννομης σχέσης. Η παραβίαση της ανωτέρω αρχής με τη μετέπειτα έκδοση διοικητικών πράξεων αντίθετων προς τη μέχρι τότε πρακτική και συμπεριφορά της Διοίκησης, στην οποία και στηρίχθηκε ο καλόπιστος διοικούμενος, έχει ως συνέπεια τη μη νομιμότητα των πράξεων αυτών (πρβλ. ΟΛΕΛΣυν 750/2017, σκ.16, 287/2017 σκ.17, ΣτΕ 2034, 2035, 2036, 1011, 216/2011, 3882/2010, 2587/2009, 2825, 2451, 426/2007, 606/2004, 3526/2000).

Επιπλέον, με τη συνταγματική αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και τη συγγενή προς αυτή νομολογιακά διαπλασθείσα αρχή της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης, με την οποία, ως έκφραση του πνεύματος επιείκειας που πρέπει να διακρίνει μία «αγαθή» διοίκηση, τίθενται περιορισμοί στην επέμβαση της Διοίκησης στην περιουσιακή σφαίρα των διοικουμένων. Ειδικότερα, η αρχή της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης δεν απαγορεύει καταρχήν επανορθωτική επέμβαση των κρατικών οργάνων για την άρση των σφαλμάτων κατά την πληρωμή αμοιβών ή άλλων παροχών, σκοπός που υπηρετείται από τις διατάξεις περί καταλογισμού σε βάρος των αχρεωστήτως λαβόντων. Η επέμβαση, όμως, της Διοίκησης, ειδικά όταν αυτή επιχειρείται σε αποδοχές ή παροχές, που έχουν καταβληθεί στο πλαίσιο της εργασιακής σχέσης και αποτελούν περιουσιακό δικαίωμα, πρέπει να είναι έγκαιρη, προσήκουσα και συνεπής και να μην επιβάλλει στα πρόσωπα αυτά δυσανάλογο βάρος, όπως ιδίως όταν μετά την πάροδο ευλόγου χρόνου, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών κάθε περίπτωσης, καλούνται να επιστρέψουν τα καλοπίστως ληφθέντα από αυτούς ποσά. Η αναζήτηση δε των ανωτέρω παροχών επιτρέπεται μόνον, εφόσον κριθεί ότι αυτός που έχει εισπράξει τα αναζητούμενα ποσά δεν ήταν καλόπιστος κατά την είσπραξή τους (ΟΛΕΛΣυν 287/2017, σκ.24).

Ειδικά, δε προκειμένου περί παράνομων διοικητικών πράξεων, με τις οποίες ή βάσει των οποίων είχαν χορηγηθεί περιοδικές παροχές, η ανάκληση ενεργεί για το μέλλον και αποκλείεται η αναζήτηση των παροχών που έχουν εισπραχθεί από τους διοικούμενους καλοπίστως μετά την πάροδο ικανού χρόνου από την είσπραξή τους, εάν εκείνος που τις εισέπραξε καλόπιστα,

υπόκειται σε δυσμενείς συνέπειες (ΕΛΣυν 4206/2015 σκ.3, 4, πρβλ. ΣΤΕ 2721/2009, 3778/2006, 44/2004, 984/1998, ΝΣΚ 350/2014, 335/2013, 347/2002, Ε. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου τ. Ι, εκδ. 15η, παρ. 181, σελ. 171). 17. Συγκεκριμένα, γίνεται παγίως δεκτό (βλ. ΟΛΕΛΣυν1246/2014, 4324, 1980/2013, 1385/2012, 1680/2009, 2438/2008, 1114/2007, 1453/2006, 1428/2005 κ.ά.) ότι κάθε επέμβαση σε προστατευόμενο κατά το ως άνω Πρωτόκολλο περιουσιακό δικαίωμα πρέπει να προβλέπεται από τον νόμο και να εξυπηρετείται με αυτή ένας θεμιτός σκοπός, ενώ πρέπει να τηρείται η αναλογικότητα, ώστε να εξασφαλίζεται μία δίκαιη ισορροπία μεταξύ του γενικού συμφέροντος και της απαίτησης σεβασμού της περιουσίας των προσώπων (ΟΛΕΛΣυν 1820/2021σκ.29). Ως εκ τούτων, η αναζήτηση και επιστροφή χρηματικών ποσών, που έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως για αποδοχές ή συντάξεις, αντίκειται στις αρχές της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) να έχει παρέλθει ικανός χρόνος από την είσπραξη αυτών, β) να έχουν ληφθεί καλόπιστα, χωρίς να απαιτείται να προηγηθούν συγκεκριμένες θετικές ενέργειες των αρμοδίων διοικητικών οργάνων, με τις οποίες να δημιουργήθηκε η σταθερή και εύλογη πεποίθηση σ' αυτόν ότι η Διοίκηση θα είναι συνεπής προς μία κατάσταση που τα ίδια τα όργανά της καθιέρωσαν με τη συμπεριφορά τους, αλλά αρκεί και η απλή παράλειψή τους να ανατρέψουν την κατάσταση αυτή και γ) να υφίσταται από την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων, ενόψει της προσωπικής, οικογενειακής και οικονομικής κατάστασης του λαβόντος, κίνδυνος δημιουργίας οικονομικών δυσχερειών σ' αυτόν (ΟΛΕΛΣυν 1820/2021σκ.29, 750/2017 σκ.16).

Στο πλαίσιο αυτό, κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (3519/2009, 130/2008, 2612/2006) και του Ελεγκτικού Συνεδρίου (239/2017, 749/2017, 1800/2017, 7581/2015, ΟΛΕΛΣυν 1246/2014, 4324/2013 κ.α.) γίνεται δεκτό ότι η αναζήτηση και η επιστροφή χρηματικών ποσών που έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως για αποδοχές ή συντάξεις, αντίκειται στις αρχές της χρηστής και εύρυθμης διοίκησης, όταν: α) κρίνεται, μετά από εκτίμηση των συγκεκριμένων σε κάθε περίπτωση συνθηκών και της συμπεριφοράς των αρμοδίων κρατικών οργάνων, ότι δημιουργήθηκε σε εκείνον που εισέπραξε τα ποσά, σταθερή και δικαιολογημένη πεποίθηση ότι ήταν δικαιούχος των

ποσών αυτών και συνεπώς καλοπίστως τα εισέπραξε και β) προκύπτει ότι η αναζήτηση και η επιστροφή των εισπραχθέντων ποσών μετά πάροδο μακρού χρόνου θα δημιουργήσει σε αυτόν δυσμενείς οικονομικές συνέπειες. Επομένως, όταν συντρέχουν σωρευτικά οι προϋποθέσεις αυτές, τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά αποδοχών ή συντάξεων δεν αναζητούνται ή αναζητούνται εν μέρει, εφόσον η οικονομική κατάσταση του υποχρέου επιτρέπει την επιστροφή μέρους αυτών (βλ. και ΣΤΕ 2646/2014 σκ. 21, 1316/2014 σκ.4, 995/1998 σκ. 8, ΟΛΝΣΚ 56/2017, παρ. 26, ΝΣΚ 304/2017, παρ. 14 αλλά και Ελ.Συν. 527/2022, Ολ.Ελ.Συν. 599/2021,).

Στην υπό κρίση περίπτωση, η Διοίκηση, εφαρμόζοντας αφενός την άνω τελεσίδικη απόφαση του Εφετείου για όσους αυτή καταλαμβάνει, η οποία ούτως ή άλλως διαμόρφωσε τις αποδοχές των υπαλλήλων σύμφωνα με τα εκεί διαλαμβανόμενα και με αυτές εντάσσονται στο μισθολόγιο του Ν. 4354/2015 και αφετέρου την αρχή της ισότητας και της χρηστής διοίκησης για του λοιπούς υπαλλήλους, σε συνδυασμό και με τις επιταγές της παγίας μέχρι τότε νομολογίας, έπραξε τα εξής: από το Μάρτιο του έτους 2021 κι εντεύθεν κατέβαλε κάθε μήνα σε όλο το προσωπικό ποσό αποδοχών που περιελάμβανε την υπερβάλλουσα το 25% μείωση των αποδοχών του (ποσό που πρέπει να αναζητηθεί σύμφωνα με την Έκθεση). Τα ποσά αυτά ελάμβανε όλο το προσωπικό, μεταξύ του οποίου και εγώ προσωπικά, καταφανώς καλόπιστα και με εύλογη πεποίθηση ότι πράγματι είμαστε δικαιούχοι αυτών, συνεπώς νομίμως μας καταβάλλονται, αφού άλλωστε τούτο επέτασσε η άνω τελεσίδικη απόφαση, η αρχή της ισότητας αλλά και η εν γένει μέχρι τότε σχετική νομολογία. Όταν δε, το θέρος του 2021, είδε το φως της δημοσιότητας η υπ' αριθμ. 1/2021 απόφαση της Ολομελείας του Αρείου Πάγου, που έκρινε ως σύνομη την υπερβάλλουσα το 25% μείωση των αποδοχών, η Διοίκηση του ΚΑΠΕ περιέκοψε τις αποδοχές μας κατά το ποσό που αντιστοιχεί στις προβλεπόμενες από τον Ν. 4093/2012 μειώσεις. Η άνω απόφαση του Αρείου Πάγου, το δεδικασμένο της οποίας, ειρήσθω εν παρόδω δεν δεσμεύει το ΚΑΠΕ, ήλθε «ωσάν κεραυνός εν αιθρία» και ανέτρεψε την παγία και επί σειρά ετών αντίληψη που είχε διαμορφωθεί σε ολόκληρο τον εργασιακό κόσμο, και φυσικά και σε εμάς, ότι οι μειώσεις αποδοχών που επεβλήθησαν με τον Ν. 4093/2012 ήσαν μη σύνομες.

Έκτοτε δε, παρήλθε χρονικό διάστημα δύο ετών μέχρι σήμερα, οπότε δια της άνω Έκθεσης αναζητώνται τα παραπάνω ποσά από εμένα και δη σε χρόνο που προφανώς έχει δυσμενείς συνέπειες στην οικονομική μου κατάσταση, εν μέσω ανοδικού πληθωρισμού, ακρίβειας που κατατρώγει τις αποδοχές μου και μάλιστα πριν ακόμα την επόμενη μηνιαία μισθοδοσία μου. Έρχεται μάλιστα σε μία στιγμή όπου η Κυβέρνηση προβαίνει σε διάφορες, αντιστοίχων μάλιστα ποσών, παροχές, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η λαίλαπα του πληθωρισμού (προσφάτως το market pass ποσού περίπου 40 € μηνιαίως, fuel pass, έκτακτα βοηθήματα, κλπ). Είναι άδικη και ανάλογη η αξίωση επιστροφής του ποσού που αναζητάται από εμένα, τη στιγμή που η πολιτεία με το ένα χέρι βοηθά τους πολίτες της να ανταπεξέλθουν στις βιοτικές τους ανάγκες και με το άλλο (με την παρούσα έκθεση) ζητά να της επιστραφούν τα αναφερόμενα στην Έκθεση ποσά. Και όλα τούτα, όταν το σύνολο του αναζητούμενου (από όλους τους εργαζόμενους) προς επιστροφή για το λόγο αυτό ποσού ανέρχεται σε 31.982,60 €, ποσό δηλαδή που σε κάθε περίπτωση ουδόλως δικαιολογεί (και δη σημαντικό) δημόσιο συμφέρον για την επιστροφή του, αφού το έλλειμμα αυτό ουδέν πρόσκομμα προκαλεί στη λειτουργία και τα οικονομικά του ΚΑΠΕ ή του Δημοσίου εν γένει.

ΕΠΕΙΔΗ

Οι αντιρρήσεις μου είναι νόμιμες και βάσιμες.

Ουδόλως συνέπραξα στην καταβολή αυτή, αλλά από την αδιάκοπη καταβολή της προσωπικής διαφοράς από το Μάρτιο έως τον Ιούνιο του 2021 με απόφαση του ΔΣ, μου δημιουργήθηκε η εύλογη, σταθερή και δικαιολογημένη πεποίθηση ότι ήμουν δικαιούχος του ποσού αυτού και συνεπώς καλόπιστα το εισέπραττα.

Δεν θα πρέπει να αναζητηθεί η επιστροφή των αναφερομένων στην Έκθεση ποσών για τους άνω λόγους

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μου

ΖΗΤΩ

Τη διόρθωση της Έκθεσης ως προς το προσβαλλόμενο αυτής κεφάλαιο, ώστε να μην αναζητηθεί από εμένα η επιστροφή των αναφερομένων στην Έκθεση ποσών ούτε και να καταλογιστούν αυτά σε βάρος μου.

Αθήνα,

Ο προβάλλων τις αντιρρήσεις